

ה"ת 34532/09/20 - משטרת ימ"ר חוף נגד אוסאמה ענבאתווי, עאשה ענבתאווי, אח'לאס ג'באלי, סח'ר ערפאת חמדאן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 34532-09-20 ענבאתווי ואח' נ' משטרת ימ"ר חוף
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
מבקשת	משטרת ימ"ר חוף
נגד	
משיבים	1. אוסאמה ענבאתווי 2. עאשה ענבתאווי 3. אח'לאס ג'באלי 4. סח'ר ערפאת חמדאן

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת תפוסים למשך 180 יום נוספים לפי סעיפים 34,35 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, בצירוף סעיפים 21,26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").

הרקע לבקשה

בתאריך 26.7.20 בוצע חיפוש בביתו של המשיב 1 על פי צו חיפוש, שהוצא על ידי כב' השופטת ג'ני טנוס, לפיו הותר למשטרה לתפוס "כל חפץ או ראייה המוחזקים בניגוד לחוק במקום: אמל"ח".

במהלך החיפוש לא אותרו אמצעי לחימה בבית המשיב 1, אך בכספת השייכת לו נמצא סכום כסף גדול במזומן בסך 1,912,340 ₪, 133 מטבעות זהב ו-84 אונקיות זהב. בנוסף, בחדר שינה נמצא סכום כסף במזומן בסך 85,845 ₪.

למחרת היום, בתאריך 27.7.20 פנתה המבקשת לבית משפט השלום בחיפה וביקשה להתיר לה להחזיק את הכסף והזהב שנתפסו במהלך החיפוש וזאת בחשד לביצוע עבירות מס והלבנת הון.

בתאריך 14.9.20 הגישו המשיבים בקשה להחזרת התפוסים והבקשה הועברה לתגובת המבקשת.

לאחר שהתקיים דיון בבקשה קבעתי בהחלטתי מיום 15.11.20 כי קיים יסוד סביר להניח כי הכסף והזהב שנתפסו מקורם בעבירות מס, וכי קיים יסוד סביר להניח כי בוצעו עבירות לפי חוק הלבנת הון. על כן, קבעתי כי קיים פוטנציאל לחילוט הרכוש שנתפס במידה והמשיב 1 יורשע בסוף ההליך, וכי שחרור התפוסים תעמיד את אפשרות החילוט בסוף

ההליך בספק רב, בשים לב לעובדה כי מדובר בכסף מזומן וזהב.

עוד יצוין כי המשיבים 4 ו-3 טענו לזכות ברכוש שנתפס, אך טענתם נדחתה.

בהחלטת מיום 15.11.20 דחיתי את הבקשה להחזרת התפוסים למעט סכום של ₪ 85,845 שנתפס בחדר השינה.

עתה מונחת בפניי בקשה להמשיך החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים. המשיב בבקשה הוא משיב מס' 1 כאשר המשיבים 2-4 הם טוענים לזכות ברכוש.

יום לפני הדיון בבקשה הגישה המשיבה 3 הודעה, לה צירפה מסמכים שונים, וביקשה להסתמך על המסמכים כדי להוכיח כי חלק מהכספים שנתפסו בכספת ואונקיות הזהב שייכים לה.

המבקשת התנגדה להגשת המסמכים היות ולא צורף להם תצהיר של משיבה 3. עוד נטען כי מדובר במסמכים שאינם מוכרים למבקשת, וכי ברצונה לבצע פעולות חקירה בשל אותם מסמכים.

טענות הצדדים

המבקשת עתרה להארכת החזקת התפוסים למשך 180 יום נוספים. המבקשת טענה כי בית המשפט כבר קבע, בהחלטה מיום 15.11.20, כי קיימת תשתית ראייתית המצדיקה המשך החזקת התפוסים.

עוד נטען כי התיק הועבר לעיון הפרקליטות, לאחר שהמבקשת ביצעה פעולות חקירה.

ב"כ המשיבים אישר את טענת ב"כ המשיבים, כי המשיב 1 לא קיבל מכתב יידוע מהפרקליטות, אך טען כי מבדיקה שערך עם הפרקליט המטפל מכתב יידוע לא נשלח עקב שגגה, שנבעה מצמצום כוח אדם בפרקליטות בעקבות המגפה.

בנוסף נטען, כי נוכח העובדה כי המשיבה 3 צירפה מסמכים חדשים מהם היא מבקשת ללמוד על זכותה בחלק מהרכוש התפוס, דרוש למבקשת זמן כדי לבחון את אמינותם של המסמכים, תוכנם ואת השלכותיהם על התיק.

במעמד הדיון הוצג לעיוני דו"ח סודי המפרט את פעולות החקירה שבוצעו עד כה וחומר חקירה גולמי.

בנוסף, הודיע ב"כ המבקשת, כי התיק הועבר גם לבדיקה של פקיד השומה, אשר הוציא דרישה לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, אך טרם הוצא צו.

לפיכך, טענה המבקשת כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על המשך החזקת התפוסים למשך 180 יום נוספים.

ב"כ המשיבים התנגד לבקשה וביקש לשחרר את כל הכספים שנתפסו באופן מיידי. לטענתו, הבקשה הוגשה במסגרת התיק דנן ולא במסגרת התיק שבו ניתן הצו שמאפשר להחזיק בתפוסים.

עוד נטען, כי הגם שהמבקשת ביצעה פעולות חקירה שונות, המסד הראייתי לא התעבה והדבר מצדיק את שחרור הכסף.

באשר להיקף העבירה לו טוענת המבקשת נטען כי הוא אינו מבוסס, וכי למעשה הוצגו ראיות על ידי המשיבים, לפיהם לפחות חלק מהרכוש שייך למשיבים 3 ו- 4.

עוד נטען, כי התיק הועבר לפני כחודשיים לפרקליטות, אך זאת טרם קיבלה את ההחלטה, ובוודאי שטרם הוגש כתב האישום.

מעבר לכך, ב"כ המשיבים טען רבות לגבי הדרישה שהוצאה על ידי פקיד השומה, לפי סעיף 194 לפקודת המיסים וכי המשיבים הציעו חלופות שונות לתפיסה בפני פקיד השומה, אך טרם הופקד סכום הכסף כנדרש.

לאור האמור, ביקש ב"כ המשיבים לדחות את הבקשה ולהורות על השבת הרכוש התפוס.

לאחר הדיון הודיע ב"כ המבקשת כי אין ביכולתה של המבקשת לתת הארכת זמן לבדיקת המסמכים שהועברו על ידי המשיבה 3, במיוחד נוכח העובדה כי לא כל המסמכים נמסרו לעיונה. וכי מכתבי יידוע הוצאו בתאריך 14.2.21.

ב"כ המשיבה בתגובה טען כי לולא הגשת הראיות על ידי המשיבה 3 לא היה למבקשת כל פעולות חקירה נוספות, דבר המצדיק את שחרור התפוסים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בבקשה, בתגובה, בדו"ח הסודי שהוצג לעיוני, ובחומרי החקירה, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

המסגרת הנורמטיבית:

המשך תפיסת הרכוש נועד להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע חשוד (ראה לעניין זה בש"פ 342/06 חב' **לרגו נ' מדינת ישראל** (12.03.06)), והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד, כשנגד אותה פגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי.

על בית המשפט הדן בבקשה לשקול את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, בשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד. עוד על בית המשפט להשתכנע כי החקירה מתקדמת ולשקול מה הוא פרק הזמן הנדרש לסיום החקירה.

מדובר בשיקולים דינמיים וככל שפרק הזמן מאז התפיסה הולך ומתארך, כך הולכת ומתעצמת הפגיעה בזכות הקניין של החשוד; מאידך, ככל שמתעצם החשד הסביר והחקירה מתקרבת לסיומה, כך מתעצם האינטרס הציבורי בהבטחת החילוט העתידי.

מן הכלל אל הפרט:

צודק ב"כ המשיבים, כי הבקשה הנוכחית הוגשה בתיק שנפתח בבקשת המשיבים להשיב את התפוסים ולא כבקשה נפרדת. יחד עם זאת, סבורני כי אין בטיעון זה כשלעצמו כדי להצדיק דחיית בקשת המבקשת. הבקשה הוגשה כבקשה

נפרדת, גם אם בתוך תיק שנפתח כתיק להחזרת התפוסים, כאשר נימוקי הבקשה ומטרותיה היו ברורים ועל כן יש לדון בבקשה לגופה.

לגופו של עניין, בהחלטתי מיום 15.11.20 נקבע על ידי כי קיים יסוד סביר להניח כי הכסף הושג כתוצאה מעבירות מס וכי קיים יסוד סביר כי לגבי כספים אלה בוצעו אף עבירות הלבנת הון. בנוסף קבעתי כי קיים יסוד סביר להניחה כי בנוסף בוצעה עבירה של הלבנת הון עצמאית לפי סעיף 3(ב) לחוק (עת שכספים הוצאו ממדינת ישראל לשטחי הרשות ללא הצהרה וללא דיווח). לפיכך, הטענה של ב"כ המשיבים כי אונקיות הזהב אינן נכללות בהגדרת "כספים" לצורך ביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) אין בה בשלב זה כדי לשנות מקביעותי הקודמות, כאשר לפי גרסאות המשיבים 1 ו-3 הם הוציאו כספים מתחום המדינה לצורך רכישת אונקיות הזהב וזאת ללא דיווח.

עיינתי בחומרי החקירה שהצטברו מאז חודש נובמבר, וסבורני כי התשתית הראייתית אליה התייחסתי בהחלטתי מיום 15.11.21 לא נחלשה, אלא החשד אף התעבה במידת מה, וזאת בין היתר לאחר שהמשיב 1 בחר לשמור על זכות השתיקה בחקירתו האחרונה. הגם ששמירה על זכות השתיקה היא זכותו של כל חשוד, הרי יש בכך כדי לחזק את התשתית הראייתית שנאספה נגדו.

בנוסף גם פעולות חקירה שבוצעו על ידי היחידה החוקרת לצורך אימות או הפרכת טענות המשיבים 3 ו-4, בשלב זה, אינן מחזקות את טענותיהם, אלא ההיפך נראה כי ישנן סתירות לא מועטות בראיות שנאספו אל מול גרסת משיבה 3 או גרסתו של המשיב 4.

באשר לראיות נוספות שהוגשו ע"י המשיבה 3 במטרה להוכיח כי חלק מהתפוסים שייך לה, לא שוכנעתי כי יש בהם, בטרם יבדקו על ידי המבקשת כדי לשנות מקביעותי הקודמות. יש לציין כי, לכאורה, המסמכים שהוגשו לא בהכרח מתיישבים עם הטענות הקודמות של המשיבה 3 בנוגע למקור הכסף ולמועדים הרלוונטיים לקבלת אותם הכספים, ובכל מקרה בטרם המסמכים יבדקו לא ניתן לקבוע על פיהם כי חלק מהרכוש שנתפס שייך למשיבה 3.

באשר לטענות ב"כ המשיבים לגבי הדרישה שהוצאה על ידי פקיד השומה לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, ולכך שהמשיבים הציעו חלופות תפיסה בפני פקיד השומה, אין בהן כדי להשליך באופן ישיר על ההליך שבפניי ודין להתברר בהליכים אזרחיים.

בהתאם לדו"ח הסודי, שהוגש לעיוני, מאז דיון בבקשה להחזרת התפוסים המבקשת ביצעה פעולות חקירה לא מועטות, והתיק אף הועבר בסוף חודש דצמבר לעיון והחלטת הפרקליטות. מדובר בפרק זמן סביר לביצוע חקירה שהצריכה פעולות חקירה שונות ולא מדובר בשיהוי מצדה של המבקשת.

מטבע הדברים, הפרקליט שקיבל את התיק לעיונו יצטרך פרק זמן של מספר חודשים על מנת ללמוד את התיק ולהחליט האם יש צורך בביצוע השלמות אם לאו, ועל מנת להגיע להחלטה בתיק.

יש להדגיש כי המצאת המסמכים על ידי משיבה 3 מצריכה בדיקה, שמטבע הדברים, תצריך חקירת עדים, איתור מסמכים וכו' - דבר שדורש זמן ולא ניתן לבצעו באופן מיידי.

מכאן, לאחר איזון בין השיקולים השונים שפירטתי לעיל - מחד פוטנציאל החילוט, ביצוע פעולות חקירה שונות על ידי היחידה החוקרת וצורך בביצוע פעולות חדשות נוכח המצאת מסמכים על ידי המשיבה 3, ומאידך הפגיעה המתמשכת

בזכות הקניין של המשיבים וחזקת החפות העומדת למשיב 1, לשיטתי - הכף נוטה לטובת האינטרס הציבורי.

על כן אני מאריכה את תוקף הצווים והמשך החזקת התפוסים ב-180 יום החל מיום 21.1.21.

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המבקשת תתאם עם המזכירות קבלת החומרים שנמסרו לעיוני על ידה.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.